

Luxembourg, 21. april 2021

PRESSEMELDING 05/2021

Dom i sak E-2/20 *Den norske stat mot L*

VEDTAK OM UTVISNING MED VARIG INNREISEFORBUD

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Borgarting lagmannsrett om tolkningen av direktiv 2004/38/EC (“direktivet”). Hovedsaken gjelder gyldigheten av et vedtak om utvisning med varig innreiseforbud fattet overfor L – en finsk statsborger. L har vært bosatt i Norge siden 1998 og har en samboer og tre barn i Norge. Han er ved flere anledninger dømt i Norge. I 2012 ble L dømt til 11 års fengsel for ulovlig narkotikahandel. Det aktuelle vedtak ble fattet i 2016 og han ble prøveløslatt i 2019.

Den anmodende domstol spurte om utvisning av en EØS-borger med varig innreiseforbud er i strid med direktivet, og tolkningen av “vesentlig endring” i direktivets artikkel 32 nr. 1 og forholdsmessighetsprinsippet i forhold til familieliv og god oppførsel under soning og prøvetid.

EFTA-domstolen kom til at et varig innreiseforbud ikke er i strid med direktivet om det oppfyller vilkårene i artiklene 27 og 28 og kan oppheves i samsvar med artikkel 32. Utvisning av EØS-borgere som har oppholdt seg i vertsstaten i over ti år kan bare vedtas dersom det er tvingende nødvendig av hensyn til den offentlige sikkerhet, under omstendigheter hvor den berørte persons atferd utgjør en spesielt alvorlig trussel. I tillegg må et utvisningstiltak være nødvendig for å beskytte grunnleggende samfunnshensyn. Varigheten av et eventuelt innreiseforbud må være påkrevd for å ivareta grunnleggende samfunnshensyn, og være forholdsmessig.

Videre fant EFTA-domstolen at god oppførsel under soning og prøvetid, sammen med bevis på reintegrasjon i samfunnet, reduserer faren for at det foreligger noen umiddelbar trussel mot offentlig sikkerhet. I lys av prinsippene om forholdsmessighet, barnets beste og grunnleggende rettigheter, er virkningene for familielivet et viktig hensyn i vurderingen av nødvendigheten av et inngripende vedtak. Vurderingen av alternativer til utvisning inngår i den samlede vurdering.

Til slutt fant EFTA-domstolen at en “vesentlig endring” er knyttet til de opprinnelige omstendigheter som lå til grunn for vedtaket om innreiseforbud. En endring er vesentlig dersom den fjerner begrunnelsen for det opprinnelige vedtaket, noe som må baseres på vedkommendes atferd og ikke antatte uforanderlige personlig egenskaper. Det kan ikke antas at en vesentlig endring i den personlige atferd ikke vil finne sted, og hver søknad om oppheving av et innreiseforbud må behandles i den enkelte sak. Alle faktorer som kan bidra til å bevise en slik vesentlig endring må tas i betraktning, noe som vil avhenge av arten av vedkommendes atferd og den samfunnstrussel atferden utgjorde. Bevis på at vedkommende sannsynligvis ikke vil falle tilbake til den type aktiviteter som førte til utvisningen, må tas i betraktning.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se www.eftacourt.int. Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.